

सज्जीकृत्याध्वर्युः शालां प्रविश्याज्यं संस्कृत्य चतमाज्यं परिस्तरणसमिदाधानपूर्वकं शार्वेऽग्नौ जुहोति ।

स गार्हपत्योऽतः ॥ ३० ॥ अतः परं स शालाद्वार्या गांत्यो भवति गार्हपत्यकार्यमत्र कर्तव्यमित्यर्थः . एतच्च ज्योतिष्टोमप्रकरणे पठितत्वाज्ज्योतिष्टोमार्थम् . प्रसङ्गादग्नीषोमीयेऽपि गार्हपत्यकार्यमगार्हपत्ये क्रियते तस्यापि ज्योतिष्टोमपरतत्त्वात् अतः स्वतन्त्रेषु निवृत्तादिधेतन भवति . अत एवाग्नीषोमीयोपभोगेऽपि निवृत्तादिषु वेदिरपि सोमवन्न भवति ।

अपरं दक्षिणे वर्त्मनि दक्षिणस्यानसो हिरण्यं निधायाभिजुहोतीदं विजुरिति (५. १६) ॥ ३१ ॥ पुनराज्यं शालाद्वार्येऽएव संस्कृत्यापरं चतुर्गृहीतं गृहीत्वा दक्षिणस्य हविर्धानस्य दक्षिणचक्रमार्गे हिरण्याभिजुहुयात् अत्रापि हिरण्यस्य परिस्तरणं कृत्वा तस्योपरि चतुर्गृहीतं जुहुयात् ।

दक्षिणया द्वारानीता पत्नी पाणिभ्यां शेषं प्रतिगृह्याक्षधुरावनक्ति पराग्देव-श्रुताविति (५. १७) ॥ ३२ ॥ शालायाः दक्षिणेन द्वारेणानीता सती पत्नी चतुर्गृहीतस्य हुतशेषं प्रक्ष्य अक्षस्य धुरौ धुरिकाशल्ये परागनभ्यावृत्तमनक्ति हस्तस्येनाज्येनोत्तानेनैव हस्तेन . निष्क्रामयतीति (३. ५. ३. १३) श्रुतत्वात् आनीतेत्युक्तम् अतश्च बाहौ गृहीत्वा शालाया दक्षिणद्वारेण पत्नी निष्काशनीया पत्नि निष्क्रमस्वेत्यधेषणया वा उभयथापि णिजर्थोपपत्तेः । आपस्तम्बः द्विर्दक्षिणामक्षधुरां दक्षिणेन हस्तेनोत्तानेन प्राचीनं न च हस्तमावर्तयतीति अक्षधुरामक्षशल्यम् प्राचीनं प्राग[प]वर्गमनक्ति न च निवर्तयति हस्तमिति धूर्तस्वामिनः । इदानीमिदं विचार्यते . किं युगपदुभावक्षधुरौ अनक्ति उत भेदेनेति .

युगपत्तद्वचनत्वात् ॥ ३३ ॥ भेदे मन्त्रावृत्तिः सांनिपातिवात् ॥ ३४ ॥ [अनदुद्योजनप्रकरणे (७. १. १३) व्याख्यातौ सदृशत्वात्]^{१)} ।

सुकस्थाल्यौ प्रतिगृह्य प्रतिप्रस्थातोत्तरस्येरावतीऽइति (५. १६) पूर्ववत् ॥ ३५ ॥ प्रता अध्वर्युणा समर्पिते सुक्ष्य उत्तरस्य हविर्धानस्य दक्षिणे चक्रवर्त्मनि हिरण्यं निधाय परिस्तीर्य तस्मिंश्चतुर्गृहीतं जुहोति इति पूर्ववदित्यस्यार्थः ।

१) Thus Ss., whereas AB repeat the explanation given before in nearly the same words.